

Издание
на български език

Информация и известия

Година 57
7 април 2014 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 102/01	Информация от институциите, органите, службите и агенциите на европейския съюз съд на европейския съюз <i>ОВ С 93</i> , 29.3.2014 г.	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 102/02	Дело C-469/12: Определение на Съда (десети състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от <i>Handelsgericht Wien — Autriche</i>) — <i>Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH</i> (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Брюкселска конвенция — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 5, точка 1, буква б) — Съдебна компетентност — Специална компетентност — Дела, свързани с договор — Понятие „предоставяне на услуги“ — Договор за складиране)	2
2014/C 102/03	Съединени дела C-488/12—C-491/12 и C-526/12: Определение на Съда (осми състав) от 10 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от <i>Debreceni Munkügyi Bíróság — Унгария</i>) — <i>Nagy Sándor</i> (C-488/12)/ <i>Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi</i> (C-489/12), <i>Róbert Gálóczi-Tömösváry</i> (C-490/12), <i>Magdolna Margit Szabadosné Bay</i> (C-491/12)/ <i>Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal и Józsefné Ványai</i> (C-526/12)/ <i>Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal</i> (Преюдициално запитване — Член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Прилагане на правото на Съюза — Отсъствие — Явна липса на компетентност на Съда)	3

2014/C 102/04	Съединени дела C-537/12 и C-116/13: Определение на Съда (първи състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia № 17 de Palma de Mallorca — Испания) — Banco Popular Español SA/Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12) и Banco de Valencia SA/Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume (C-116/13) (Директива 93/13/ЕИО — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Потребителски договори — Договор за ипотечен кредит — Производство по принудително изпълнение върху ипотечен имот — Правомощия на националния съд по изпълнението — Неравноправни клаузи — Критерии за преценка)	3
2014/C 102/05	Дело C-550/12 P: Определение на Съда (десети състав) от 14 ноември 2014 г. — /Европейски парламент (Член 227 ДФЕС — Право на петиция — Петиция, отправена до Европейския парламент — Решение да се остави петицията без разглеждане — Предмет, който не попада в областите на дейност на Европейския съюз)	5
2014/C 102/06	Дело C-581/12 P: Определение на Съда от 21 ноември 2013 г. — Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV/Европейска комисия (Обжалване — Картели — Нидерландски пазар на битума за пътни настилки — Определяне на брутната цена на битума за пътни настилки — Определяне на отстъпка за компаниите за изграждане на пътища — Известие от 2002 г. относно сътрудничеството — Точка 23, буква б), последна алинея — Частично освобождаване от глобата — Доказателства за факти, по-рано неизвестни на Европейската комисия — Явно недопустима или явно неоснователна жалба)	5
2014/C 102/07	Дело C-593/12 P: Определение на Съда (седми състав) от 24 октомври 2013 г. — Lancôme parfums et beauté & Cie/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Focus Magazin Verlag GmbH (Обжалване — Марка на Общността — Словна марка „Color Focus“ — Искане за обявяване на недействителност, направено от притежателя на словната марка на Общността „Focus“ — Обявяване на недействителност — Отказ — Член 149 от Процедурния правилник — Жалба, чиито предмет е отпаднал — Липса на основание за произнасяне по същество)	6
2014/C 102/08	Дело C-617/12: Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Astrazeneca AB/Comptroller General of Patents (Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 13, параграф 1 — Понятие за първо разрешение за пускане на пазара в Общността — Разрешение, издадено от Швейцарската агенция за терапевтични продукти (Swissmedic) — Автоматично признаване в Лихтенщайн — Разрешение, издадено от Европейската агенция по лекарствата — Срок на действие на сертификата)	7
2014/C 102/09	Дело C-5/13: Определение на Съда (девети състав) от 10 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Szombathelyi Törvényszék — Унгария) — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság (Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Свободно движение на работниците — Национално законодателство, което предвижда за водач на моторно превозно средство, снабдено с чуждестранни табели с регистрационен номер, задължението да представи на място при полицейска проверка доказателство за законното му ползване, като в противен случай се налага глоба)	8
2014/C 102/10	Дело C-49/13: Определение на Съда (трети състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Úřad průmyslového vlastnictví — Чешка република) — MF 7 и др./MAFRA и др. (Член 267 ДФЕС — Понятие за юрисдикция — Производство, което следва да приключи с постановяване на решение с правораздавателен характер — Независимост — Явна липса на компетентност на Съда)	8
2014/C 102/11	Дело C-70/13 P: Определение на Съда (осми състав) от 12 декември 2013 г. — Getty Images (US), Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 7, параграф 1, букви б) и в) — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателен характер — Словна марка „PHOTOS.COM“ — Частичен отказ на регистрация — Равно третиране — Задължение на СХВП да отчита предходната си практика по вземане на решени — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	9
2014/C 102/12	Дело C-167/13: Определение на Съда (осми състав) от 28 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Белгия) — дисциплинарно производство срещу Jean Devillers (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)	10

2014/C 102/13	Дело C-210/13: Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Понятие за активна съставка и за комбинация от активни съставки — Адювант)	10
2014/C 102/14	Дело C-257/13: Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône — Франция) — Apouthani Mlamali/ Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône (Преюдициално запитване — Член 94 от Процедурния правилник на Съда — Липса на достатъчно точно описание на фактическия и правен контекст на спора в главното производство и на причините, обосноваващи необходимостта от отговор на преюдициалния въпрос — Явна недопустимост)	11
2014/C 102/15	Дело C-258/13: Определение на Съда (втори състав) от 28 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от 5 ^a Vara Cível de Lisboa — Португалия) — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/ Instituto da Segurança Social, IP (Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Юридически лица със стопанска цел — Правна помощ — Липса на връзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)	12
2014/C 102/16	Дело C-1/14: Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 2 януари 2014 г. — KPN Group Belgium NV und Mobistar NV/Ministerraad, Streithelferin: Belgacom NV	12
2014/C 102/17	Дело C-3/14: Преюдициално запитване, отправено от Sąd Najwyższy (Полша) на 3 януари 2014 г. — Polska Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	13
2014/C 102/18	Дело C-8/14: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de Primera Instancia (Испания) на 10 януари 2014 г. — Unnim Banc, S.A./Diego Fernández Gabarro и др.	14
2014/C 102/19	Дело C-9/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 13 януари 2014 г. — Staatssecretaris van Financiën/D. G. Kieback	14
2014/C 102/20	Дело C-16/14: Преюдициално запитване, отправено от Hof van Beroep te Gent (Белгия) на 16 януари 2014 г. — Property Development Company NV/Belgische Staat	15
2014/C 102/21	Дело C-536/10 P: Жалба, подадена на 21 януари 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 8 ноември 2013 г. по дело T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	15
2014/C 102/22	Дело C-32/14: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 23 януари 2014 г. — ERSTE Bank Hungary Zrt./Attila Sugár	16
2014/C 102/23	Дело C-33/14 P: Жалба, подадена на 24 януари 2014 г. от Mory SA (в ликвидация), Mory Team (в ликвидация), Superga Invest срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 11 ноември 2013 г. по дело T-545/12, Mory и др./Комисия	17
2014/C 102/24	Дело C-35/14 P: Жалба, подадена на 23 януари 2014 г. от Enercon GmbH срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 ноември 2013 г. по дело T-245/12 — Gamesa Eólica, SL/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)	18
2014/C 102/25	Дело C-37/14: Иск, предявен на 24 януари 2014 г. — Европейска комисия/Френска република	18
2014/C 102/26	Дело C-39/14: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 27 януари 2014 г. — Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) и др.	19

2014/C 102/27	Дело C-40/14: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 27 януари 2014 г. — Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon/Utopia SARL, извършвашо търговска дейност и под наименованието Marshall Bioresources	19
2014/C 102/28	Дело C-41/14: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 27 януари 2014 г. — Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires	20
2014/C 102/29	Дело C-47/14: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 30 януари 2014 г. — Holterman Ferho Exploitatie BV и др./F. L. F. Spies von Bülllesheim	20
2014/C 102/30	Дело C-48/14: Жалба, подадена на 30 януари 2014 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз.	21
2014/C 102/31	Дело C-53/14 P: Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. от JAS Jet Air Service France (JAS) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 3 декември 2013 г. по дело T-573/11, JAS Jet Air Service France/Комисия	22
2014/C 102/32	Дело C-55/14: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 5 февруари 2014 г. — Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge.	23
2014/C 102/33	Дело C-68/14: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Aosta (Италия) на 10 февруари 2014 г. — Equitalia Nord SpA/CLR di Camelliti Serafino & C. Snc	24
2014/C 102/34	Дело C-71/14: Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Information Rights) (Обединено кралство), постъпило на 10 февруари 2014 г. — East Sussex County Council/Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association	25
2014/C 102/35	Дело C-77/14: Иск, предявен на 12 февруари 2014 г. — Европейска комисия/Република Гърция	25
2014/C 102/36	Дело C-78/14 P: Жалба, подадена на 13 февруари 2014 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 12 декември 2013 г. по дело T-117/12, ANKO/Комисия	26
2014/C 102/37	Дело C-87/14: Иск, предявен на 18 февруари 2014 г. — Европейска комисия/Ирландия.	27
2014/C 102/38	Дело C-462/12: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Унгария	28
2014/C 102/39	Дело C-598/12: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша, встъпили страни: Кралство Нидерландия, Федерална република Германия, Чешка република, Република Финландия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония	28
2014/C 102/40	Дело C-55/13: Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша, встъпили страни: Кралство Нидерландия, Чешка република, Федерална република Германия, Република Финландия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония	28
2014/C 102/41	Дело C-109/13: Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия, встъпили страни: Кралство Швеция, Чешка република, Федерална република Германия, Република Полша, Кралство Нидерландия, Френска република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония	29
2014/C 102/42	Дело C-111/13: Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия, встъпили страни: Кралство Швеция, Чешка република, Федерална република Германия, Република Полша, Кралство Нидерландия, Френска република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония	29
2014/C 102/43	Дело C-169/13: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша	29

2014/C 102/44	Дело C-178/13: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/ Република Финландия	29
2014/C 102/45	Дело C-188/13: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/ Република Словения	30
2014/C 102/46	Дело C-253/13: Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2013 г. — Европейска комисия/ Република България	30
2014/C 102/47	Дело C-276/13: Определение на председателя на Съда от 11 септември 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra — Испания) — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras SA	30
2014/C 102/48	Дело C-321/13: Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2013 г. — Европейска комисия/ Кралство Белгия	30
2014/C 102/49	Дело C-403/13: Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland — Ирландия) — Lisa Kelly/Minister for Social Protection	31
	Общ съд	
2014/C 102/50	Дело T-128/11: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — LG Display и LG Display Taiwan/ Комисия (Конкуренция — Картели — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Споразумения и съгласувани практики в областта на цените и на производствените мощности — Вътрешни продажби — Право на защита — Глоби — Частично освобождаване от глобата — Едно и също продължавано нарушение — Принцип „ne bis in idem“)	32
2014/C 102/51	Дело T-256/11: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Ezz и др./Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет — Замразяване на средства — Правно основание — Задължение за мотивиране — Фактическа грешка — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Право на собственост — Свобода на стопанска инициатива)	32
2014/C 102/52	Дело T-37/12: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Advance Magazine Publishers/CXВП — López Cabré (TEEN VOGUE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „TEEN VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 — Правило 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Частичен отказ да се регистрира марката)	33
2014/C 102/53	Дело T-225/12: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Lidl Stiftung/CXВП — Lidl Music (LIDL express) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „LIDL express“ — По-ранна национална фигуративна марка „LIDL MUSIC“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009)	34
2014/C 102/54	Дело T-226/12: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Lidl Stiftung/CXВП — Lidl Music (LIDL) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „LIDL“ — По-ранна национална фигуративна марка „LIDL MUSIC“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009)	34
2014/C 102/55	Дело T-331/12: Решение на Общия съд от 26 февруари 2014 г. — Sartorius Lab Instruments/CXВП (жълта дъга от кръг, разположена на долния ръб на електронен дисплей) (Марка на Общността — Заявка за марка на Общността, съставена от жълта дъга от кръг, разположена на долния ръб на електронен дисплей — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	35

2014/C 102/56	Дело T-509/12: Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Advance Magazine Publishers/CXВП — Nanso Group (TEEN VOGUE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „TEEN VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE“ — Допустимост — Квалификация на исканията — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност или сходство на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Частичен отказ на регистрацията)	36
2014/C 102/57	Дело T-6/14: Жалба, подадена на 3 януари 2014 г. — Banco de Santander и др./Комисия	36
2014/C 102/58	Дело T-72/14: Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Bateaux mouches/CXВП (BATEAUX MOUCHES)	37
2014/C 102/59	Дело T-73/14: Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. — Red Bull/CXВП — Automobili Lamborghini (изображение на два бика)	38
2014/C 102/60	Дело T-80/14: Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. — PT Musim Mas/Съвет на Европейския съюз.	38
2014/C 102/61	Дело T-95/14: Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — Iranian Offshore Engineering & Construction/Съвет	40
2014/C 102/62	Дело T-99/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Alesa/Комисия.	41
2014/C 102/63	Дело T-122/14: Жалба, подадена на 9 февруари 2014 г. — Италия/Комисия	42

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2014/C 102/64	Дело F-53/13: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 февруари 2014 г. — Diamantopoulos/ЕСВД (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Решение жалбоподателят да не бъде повишен в степен AD 12 — Мълчалив отказ по подадената по административен ред жалба — Изричен отказ, издаден след обжалването по съдебен ред — Мотиви)	44
2014/C 102/65	Дело F-118/11: Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 25 февруари 2014 г. — Marcuccio/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Решение на органа по назначаването за пенсиониране на длъжностно лице и за предоставяне на обезщетение за инвалидност — Решение, в което не се посочва дали обосноваването на пенсионирането за заболяване е професионално — Задължение на органа по назначаването да признае заболяването за професионално — Член 78, пета алинея от Правилника — Необходимост от свикване на нова комисия по инвалидност — Релевантност на предходно решение, прието съгласно член 73 от Правилника — Член 76 от Процедурния правилник — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	44
2014/C 102/66	Дело F-155/12: Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 февруари 2014 г. — García Domínguez/Комисия (Публична служба — Конкурс — Обявление за конкурс EPSO/AD/215/11 — Невключване в списъка с резерви — Мотивиране на решение за отхвърляне на кандидатура — Принцип на равно третиране — Конфликт на интереси)	45
2014/C 102/67	Дело F-11/14: Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — ZZ/ЕСВД	45
2014/C 102/68	Дело F-13/14: Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — ZZ/Комисия	46

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2014/C 102/01)

Информация от институциите, органите, службите и агенциите на европейския съюз съд на европейския съюз

ОВ С 93, 29.3.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 85, 22.3.2014 г.

ОВ С 78, 15.3.2014 г.

ОВ С 71, 8.3.2014 г.

ОВ С 61, 1.3.2014 г.

ОВ С 52, 22.2.2014 г.

ОВ С 45, 15.2.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (десети състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Handelsgericht Wien — Autriche) — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Дело C-469/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Брюкселска конвенция — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 5, точка 1, буква б) — Съдебна компетентност — Специална компетентност — Дела, свързани с договор — Понятие „предоставяне на услуги“ — Договор за складиране)

(2014/С 102/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Ответник: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Handelsgericht Wien — Тълкуване на член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Специална компетентност — Понятие за предоставяне на услуги — Договор за складиране на стоки

Диспозитив

Член 5, точка 1, буква б), второ тире от Регламент № 44/2001 от 22 декември 2000 година на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че договор за складиране на стоки като разглеждания в делото по главното производство представлява договор за „предоставяне на услуги“ по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 10 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Debreceni Munkaügyi Bíróság — Унгария) — Nagy Sándor (C-488/12)/Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12)/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal и Józsefné Ványai (C-526/12)/Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal

(Съединени дела C-488/12—C-491/12 и C-526/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Прилагане на правото на Съюза — Отсъствие — Явна липса на компетентност на Съда)

(2014/C 102/03)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищци: Nagy Sándor (C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (C-491/12) Józsefné Ványai (C-526/12)

Ответници: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12), Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Предмет

Преюдициално запитване — Debreceni Munkaügyi Bíróság — Тълкуване на член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Неоснователно уволнение — Уволнение без посочване на мотиви — Служител в орган на държавната администрация, уволнен на основание на разпоредба от национален закон относно статута на държавните служители

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да отговори на въпросите, поставени от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария).

⁽¹⁾ ОВ C 79, 16.3.2013 г.

Определение на Съда (първи състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia № 17 de Palma de Mallorca — Испания) — Banco Popular Español SA/Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12) и Banco de Valencia SA/Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaime (C-116/13)

(Съединени дела C-537/12 и C-116/13) ⁽¹⁾

(Директива 93/13/ЕИО — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Потребителски договори — Договор за ипотечен кредит — Производство по принудително изпълнение върху ипотечен ипотекан ипотекан — Правомощия на националния съд по изпълнението — Неравноправни клаузи — Критерии за преценка)

(2014/C 102/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 1 de Catarroja, Juzgado de Primera Instancia № 17 de Palma de Mallorca

Страни в главното производство

Ищци: Banco Popular Español SA (C-537/12), Banco de Valencia SA Jaume (C-116/13),

Ответници: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo, Wilmar Edgar Cun Pérez (C-537/12), Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume (C-116/13)

Предмет

(C-537/12)

Преюдициално запитване — Juzgado de Primera Instancia e Instrucción — Тълкуване на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273) — Защита на потребителите в областта на ипотечното кредитиране — Изгъкнато в изпълнително производство основание за възражение, изведено от неравноправния характер на клауза в договор за кредит — Приложима в изпълнителното производство национална гражданскопроцесуална правна уредба, която не предвижда такова основание за възражение — Липса на възможност за националният съд да прецени неравноправния характер на такава клауза

(C-116/13)

Преюдициално запитване — Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca — Тълкуване на член 3, параграфи 1 и 3, на член 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273), както и на точка 1, букви д) и ж) и точка 2, буква а) от приложението към нея — Защита на потребителите в областта на ипотечното кредитиране — Приложима в производство по принудително изпълнение върху ипотеккиран имот национална гражданскопроцесуална правна уредба — Правомощия на националният съд

Диспозитив

- 1) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главните производства, която в производство по принудително изпълнение върху ипотеккиран имот не позволява на съда по изпълнението нито да прецени, било служебно или по искане на потребителя, неравноправния характер на клауза в договора, от който произтича предаването вземане, и въз основа на която клауза е издаден изпълнителният титул, нито да постанови привременни мерки и по-специално спиране на изпълнението, когато постановяването на тези мерки е необходимо, за да се гарантира пълната ефективност на окончателното решение на съда в съответното исково производство, компетентен да провери неравноправния характер на тази клауза.
- 2) Член 3, параграфи 1 и 3 от Директива 93/13, както и точка 1, букви д) и ж) и точка 2, буква а) от приложението към същата директива трябва да се тълкуват в смисъл, че за да се прецени неравноправният характер на клауза за предсрочна изискуемост на ипотечен кредит като клаузата, разглеждана в главните производства, по-специално съществено значение има:
 - това дали възможността на продавача или доставчика да прекрати едностранно договора зависи от неизпълнението от страна на потребителя на съществено за съответното договорно правоотношение задължение,
 - това дали тази възможност е предвидена за случаите, в които посоченото неизпълнение е достатъчно сериозно с оглед на срока и размера на кредита,
 - това дали посочената възможност дерогира правилата, приложими при липса на съгласие между страните, така че предвид процесуалните средства, с които разполага потребителят, затруднява неговия достъп до съд, както и упражняването на правото му на защита, и
 - това дали националното право предвижда подходящи и ефективни средства, позволяващи на потребителя, на когото се противопоставя такава клауза, да се справи с последиците от едностранното прекратяване на договора за кредит.

Запитващата юрисдикция следва да извърши тази преценка, като вземе предвид всички обстоятелства от значение за спора, с който е сезирана.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 09.02.2013 г.
ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Определение на Съда (десети състав) от 14 ноември 2014 г. — J/Европейски парламент(Дело C-550/12 P) ⁽¹⁾

(Член 227 ДФЕС — Право на петиция — Петиция, отправена до Европейския парламент — Решение да се остави петицията без разглеждане — Предмет, който не попада в областите на дейност на Европейския съюз)

(2014/C 102/05)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: J (представител: A. Auer, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейски парламент (представители: N. Lorenz и N. Görlitz)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 27 септември 2012 г. по дело J/Парламент, (T-160/10), с което Общият съд отхвърля жалбата на г-н J за отмяна на решение на Комисията по петициите на Европейския парламент от 2 март 2010 г. да се остави без разглеждане петицията, представена от жалбоподателя на 19 ноември 2009 г. (петиция № 1673/2009) — Недостатъчно мотивиране — Нарушение на основни права

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Отхвърля молбата за правна помощ.
- 3) Осъжда J да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 32, 02.02.2013 г.

Определение на Съда от 21 ноември 2013 г. — Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV/Европейска комисия(Дело C-581/12 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Картели — Нидерландски пазар на битума за пътни настилки — Определяне на брутната цена на битума за пътни настилки — Определяне на отстъпка за компанията за изграждане на пътища — Известие от 2002 г. относно сътрудничеството — Точка 23, буква б), последна алинея — Частично освобождаване от глобата — Доказателства за факти, по-рано неизвестни на Европейската комисия — Явно недопустила или явно неоснователна жалба)

(2014/C 102/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd, Kuwait Petroleum (Nederland) BV (представители: D. Hull, solicitor и G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Ronkes Agerbeek и P. Van Nuffel)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 27 септември 2012 г. по дело Kuwait Petroleum и др./Комисия (Т-370/06), с което Общият съд отхвърля жалба, с която се иска частична отмяна на Решение С (2006) 4090 окончателен на Комисията от 13 септември 2006 г. относно процедура по прилагане на член 81 ЕО (преписка СОМР/Е/38.456 — Битум — Нидерландия), относно споразумения за определяне на brutната цена на битума за пътни настилки в Нидерландия и за определяне на еднаква минимална отстъпка в полза на компаниите за изграждане на пътища, участващи в картела, и на по-ниска максимална отстъпка, прилагана спрямо другите компании за изграждане на пътища — Намалвяване на наложената на жалбоподателите глоба.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd и Kuwait Petroleum (Nederland) BV да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 23.2.2013 г.

Определение на Съда (седми състав) от 24 октомври 2013 г. — Lancôme parfums et beauté & Cie/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Focus Magazin Verlag GmbH

(Дело С-593/12 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Словна марка „Color Focus“ — Искане за обявяване на недействителност, направено от притежателя на словната марка на Общността „Focus“ — Обявяване на недействителност — Отказ — Член 149 от Процедурния правилник — Жалба, чиито предмет е отпаднал — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2014/С 102/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lancôme parfums et beauté & Cie (представител: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: A. Folliard-Monguiral, R. Schweizer, Rechtsanwalt), Focus Magazin Verlag GmbH (представител: R. Schweizer, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу решението на Общия съд (осми състав) от 5 октомври 2012 г. по дело Т-204/10, Lancôme/СХВП, с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена от притежателя на словната марка „COLOR FOCUS“ за стоки от клас 3 срещу решение R 238/2009-2 на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 11 февруари 2010 г., с което е отхвърлена жалбата срещу решението на отдела по отмяна да уважи искането за обявяване на недействителност на посочената марка, направено от притежателя на словната марка на Общността „FOCUS“ за стоки от клас 3 — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Вероятност от обръкване — Сходство на марките — Реално използване на по-ранната марка — Злоупотреба с право

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по същество по жалбата.
- 2) Осъжда Lancôme parfums et beauté & Cie да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 23.2.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Astrazeneca AB/Comptroller General of Patents

(Дело C-617/12) ⁽¹⁾

(Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 13, параграф 1 — Понятие за първо разрешение за пускане на пазара в Общността — Разрешение, издадено от Швейцарската агенция за терапевтични продукти (Swissmedic) — Автоматично признаване в Лихтенщайн — Разрешение, издадено от Европейската агенция по лекарствата — Срок на действие на сертификата)

(2014/C 102/08)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astrazeneca AB

Ответник: Comptroller General of Patents

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court — Обединено кралство — Тълкуване на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (ОВ L 152, стр. 1) — Понятие за първо разрешение за пускане на пазара — Швейцарско разрешение, което е автоматично признато от Лихтенщайн, но не е било издадено съгласно административната процедура, предвидена в Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба

Диспозитив

В контекста на Европейското икономическо пространство (ЕИП) член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти трябва да се тълкува в смисъл, че административно разрешение за лекарствен продукт, издадено от Швейцарската агенция за терапевтични продукти (Swissmedic), което се признава автоматично в Лихтенщайн, трябва да се счита за първото разрешение за пускане на пазара на този лекарствен продукт в Европейското икономическо пространство по смисъла на тази разпоредба, когато това разрешение предхожда разрешенията за пускане на пазара, издадени за същия лекарствен продукт било от Европейската агенция по лекарствата (ЕМА), било от органите на държавите — членки на Европейския съюз, съобразно изискванията, посочени в Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, както и от тези на Република Исландия и на Кралство Норвегия. В това отношение обстоятелствата, че въз основа на аналогични клинични данни Европейската агенция по лекарствата, за разлика от швейцарския орган, е отказала издаването на разрешение за пускането на пазара за същия лекарствен продукт след разглеждане на същите клинични данни, както и че швейцарското разрешение е било спряно от Швейцарската агенция за терапевтични продукти и впоследствие е било възстановено от нея едва след като притежателят на разрешението ѝ е представил допълнителни данни, са без значение.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 23.3.2013 г.

Определение на Съда (девети състав) от 10 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Szombathelyi Törvényszék — Унгария) — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Дело C-5/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Свободно движение на работниците — Национално законодателство, което предвижда за водачи на моторно превозно средство, снабдено с чуждестранни табели с регистрационен номер, задължението да представи на място при полицейска проверка доказателство за законното му ползване, като в противен случай се налага глоба)

(2014/C 102/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ferenc Tibor Kovács

Ответник: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Предмет

Преюдициално запитване — Szombathelyi Törvényszék — Тълкуване на принципите на свободно движение на хора и на недопускане на дискриминация, както и на принципа на право на справедлив процес — Национално законодателство за движението по пътищата, което предвижда, че по пътищата във вътрешността на националната територия могат да се движат моторни превозни средства, които са снабдени с административно разрешение и табели с регистрационен номер, като наличието на условията, които позволяват да се приложи изключението от това правило, може да се установи единствено по време на проверка — Задължение за лице, което пребивава в държава членка А, работи в държава членка Б и разполага с моторно превозно средство, за да се предвижда до работното си място, което превозно средство принадлежи на работодателя му и е снабдено с табела с регистрационен номер на държавата членка Б, да докаже по време на полицейска проверка, че ползва законно моторното превозно средство в държавата членка А — Липса на възможност за водача да представи доказателство за законосъобразността на последващ етап в хода на административно производство

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че по принцип по пътищата на тази държава членка могат да се движат само моторните превозни средства, снабдени с административно разрешение и с табели с регистрационен номер, издадени от същата държава членка, и че лице, което живее в същата държава членка и възнамерява да се позове на изключението от това правило, основано на факта, че ползва моторно превозно средство, предоставено му от неговия работодател, установен в друга държава членка, трябва да може да установи на място по време на полицейска проверка, че отговаря на условията за прилагане на изключението, както са предвидени във въпросната национална правна уредба, в противен случай се налага веднага и без възможност за освобождаване глоба, чийто размер съответства на глобата в случай на нарушаване на задължението за регистриране.

⁽¹⁾ ОВ С 114, 20.4.2013 г.

Определение на Съда (трети състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Úřad průmyslového vlastnictví — Чешка република) — MF 7 и др./MAFRA и др.

(Дело C-49/13) ⁽¹⁾

(Член 267 ДФЕС — Понятие за юрисдикция — Производство, което следва да приключи с постановяване на решение с правораздавателен характер — Независимост — Явна липса на компетентност на Съда)

(2014/C 102/10)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Úřad průmyslového vlastnictví

Страни в главното производство

Жалбоподатели: MF 7 и др.

Ответници: MAFRA и др.

Предмет

Преюдициално запитване — Úřad průmyslového vlastnictví — Тълкуване на член 3, параграф 2, буква г) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25) — Критерии за преценка на недобросъвестността — Влияние на обстоятелствата, настъпили след подаване на заявката за регистрация, върху преценката за добросъвестността на заявителя — Съгласие на притежателя на марката за поведение, което може да ограничи неговите изключителни права — Договори, сключени между притежателя на по-ранната марка и заявителя на по-късната марка, които не уреждат правата на интелектуална собственост — Търпимост на оспорваната марка от притежателя на по-ранна марка в рамките на продължителен период

Диспозитив

Произнасянето по въпросите, поставени от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) с акт от 22 януари 2013 г., очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 141, 18.5.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 12 декември 2013 г. — Getty Images (US), Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-70/13 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 7, параграф 1, букви б) и в) — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Описателен характер — Словна марка „PHOTOS.COM“ — Частичен отказ на регистрация — Равно третиране — Задължение на СХВП да отчита предходната си практика по вземане на решения — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2014/C 102/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Getty Images (US), Inc. (представител: P. Olson, адвокат)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (пети състав) от 21 ноември 2012 г. по дело Getty Images/СХВП (Т-338/11), с което Общият съд отхвърля жалба за отмяна на Решение R 1831/2010-2 на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 6 април 2011 г., отхвърлящо жалбата срещу решението на проверителя за частичен отказ на регистрация на словната марка „PHOTOS.COM“ за стоки и услуги от класове 9, 42 и 45 — Член 7, параграф 1, букви б) и в), и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на отличителен характер

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Getty Images (US), Inc. да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 101, 6.4.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 28 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Белгия) — дисциплинарно производство срещу Jean Devillers

(Дело C-167/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда — Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)

(2014/C 102/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Страна в главното производство

Jean Devillers

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil régional d'expression française de l'Ordre des médecins vétérinaires (Регионален съвет на съсловната организация на ветеринарните лекари от френската езикова общност (Белгия) — Тълкуване на член 3 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3) — Преюдициално запитване, отправено от съловна организация — Понятие за юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Компетентност на Съда — Недостатъчно доказателства за фактическата и правна обстановка — Допустимост на въпроса

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз очевидно не е компетентен да отговори на въпроса, поставен от Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Белгия) в решението му от 23 март 2013 г.

⁽¹⁾ ОВ С 164, 08.06.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединено кралство) — Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/ Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Дело C-210/13) ⁽¹⁾

(Лекарствени продукти за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Понятие за активна съставка и за комбинация от активни съставки — Адювант)

(2014/C 102/13)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glaxosmithkline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Ответник: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Justice (Chancery Division) — Тълкуване на член 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти (ОВ L 152, стр. 1) — Понятие за „активна съставка“ и за „комбинация от активни съставки“ — Адювант, който сам по себе си няма терапевтично действие, но подсилва терапевтичното действие в антиген

Диспозитив

Член 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти трябва да се тълкува в смисъл, че както адювантът не попада в обхвата на понятието „активна съставка“ по смисъла на посочената разпоредба, така и комбинацията от две вещества, от които едното е активна съставка, притежаваща собствено терапевтично действие, а другото — адювант, позволяващ усилването на това терапевтично действие, лекар сам по себе си да е лишен от собствено терапевтично действие, не попада в обхвата на понятието „комбинация от активни съставки“ по смисъла на посочената разпоредба.

(¹) ОВ С 189, 29.6.2013 г.

Определение на Съда (осми състав) от 14 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône — Франция) — Anouthani Mlamali/Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône

(Дело C-257/13) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 94 от Процедурния правилник на Съда — Липса на достатъчно точно описание на фактическия и правен контекст на спора в главното производство и на причините, обосноваващи необходимостта от отговор на преюдициалния въпрос — Явна недопустимост)

(2014/C 102/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anouthani Mlamali

Ответник: Caisse d'allocations familiales des Bouches-du-Rhône

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Съд по споровете във връзка със социалното осигуряване на Bouches du Rhône) — Тълкуване на член 11 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225) — Законно пребиваващ гражданин на трета страна — Отхвърляне на искане за семейни добавки в полза на малолетно дете на издръжка, самото то гражданин на трета страна — Заобикаляне на законовите разпоредби за събиране на семейството — Отказ, мотивиран с липсата на представено удостоверение за медицински преглед, издадено от Националната агенция за приемане на чужденците и миграциите — Равно третиране

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône (Франция) с акт от 13 май 2013 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Определение на Съда (втори състав) от 28 ноември 2013 г. (преюдициално запитване от 5ª Vara Cível de Lisboa — Португалия) — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/Instituto da Segurança Social, IP

(Дело C-258/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Право на ефективни правни средства за защита — Юридически лица със стопанска цел — Правна помощ — Липса на връзка с правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)

(2014/C 102/15)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

5ª Vara Cível de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Ответник: Instituto da Segurança Social, IP

Предмет

Преюдициално запитване — Varas Cíveis de Lisboa — Тълкуване на членове 6 ДФЕС и 267 ДФЕС и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 364, 2000 г., стр. 1) — Право на ефективни правни средства за защита — Национална правна уредба, изключваща достъпа до правна помощ на юридическите лица със стопанска цел — Освобождаване от съдебни разноски на посочените юридически лица, когато са неплатежоспособни или в оздравително производство

Диспозитив

Явно е, че Съдът няма компетентност да се произнесе по въпросите, поставени от 5ª Vara Cível de Lisboa (Португалия) в акта за преюдициално запитване от 13 март 2013 г. (дело C-258/13).

⁽¹⁾ ОВ С 215, 27.7.2013 г.

Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 2 януари 2014 г. — KPN Group Belgium NV und Mobistar NV/Ministerraad, Streithelferin: Belgacom NV

(Дело C-1/14)

(2014/C 102/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподател: KPN Group Belgium NV und Mobistar NV

Ответник: Ministerraad

Встъпила страна: Belgacom NV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Директива 2002/22/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга), и в частност нейните членове 9 и 32, да се тълкува в смисъл, че социалната тарифа за универсалните услуги, както и предвиденият в член 13, параграф 1, буква б) от Директивата за универсалната услуга механизъм за компенсация са приложими не само за електронни съобщения посредством свързване на телефон във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа, но и за електронни съобщения посредством мобилни съобщителни услуги и/или абонаменти за интернет?
- 2) Следва ли член 9, параграф 3 от Директивата за универсалната услуга да се тълкува в смисъл, че допуска държавите членки да добавят към универсалната услуга специални тарифни схеми за услуги, различни от тези по член 9, параграф 2 от посочената по-горе директива?
- 3) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос, съвместими ли са разглежданите разпоредби на Директивата за универсалната услуга с принципа на равенство, закрепен по-специално в член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

⁽²⁾ ОВ С 364, стр. 1.

**Преюдициално запитване, отправено от Sąd Najwyższy (Полша) на 3 януари 2014 г. — Polska
Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Дело C-3/14)

(2014/C 102/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polska Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie

Отговорник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива)⁽¹⁾ във връзка с член 28 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга)⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че всяка мярка, взета от националния регулаторен орган с цел изпълнение на задължението по член 28 от Директива 2002/22, засяга търговията между държавите членки, когато тази мярка може да осигури на крайните потребители от други държави членки достъп до негеографски номера на територията на тази държава членка?
- 2) Трябва ли член 7, параграф 3 във връзка с членове 6 и 20 от Директива 2002/21 да се тълкува в смисъл, че когато се произнася по спорове между предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за да осигури изпълнение на задължението по член 28 от Директива 2002/22 от страна на едно от тези предприятия, националният регулаторен орган не може да провежда процедура по консолидиране дори когато мярката засяга търговията между държавите членки, а националното право задължава националния регулаторен орган да провежда процедура по консолидиране винаги когато мярката може да засегне тази търговия?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: трябва ли член 7, параграф 3 във връзка с членове 6 и 20 от Директива 2002/21 и във връзка с член 288 ДФЕС и член 4, параграф 3 ДЕС да се тълкува в смисъл, че националният съд е длъжен да не прилага разпоредбите на националното право, които изискват от националния регулаторен орган да провежда процедура по консолидиране винаги когато взетата от него мярка може да засегне търговията между държавите членки?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195.

⁽²⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de Primera Instancia (Испания) на 10 януари 2014 г. — Unnim Banc, S.A./Diego Fernández Gabarro и др.

(Дело C-8/14)

(2014/C 102/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia

Страни в главното производство

Молител: Unnim Banc, S.A.

Ответник: Diego Fernández Gabarro, Pedro Penalva López и Clara López Durán

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 6 и 7 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ едномесечния срок, предвиден в Закон 1/2013 за защитата на длъжниците по ипотечни кредити, реструктуриране на задълженията и социални наеми?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 13 януари 2014 г. — Staatssecretaris van Financiën/D. G. Kieback

(Дело C-9/14)

(2014/C 102/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: D. G. Kieback

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 39 ЕО да се тълкува в смисъл, че държавата членка, в която данъчнозадълженото лице извършва дейност като заето лице, трябва при облагането с данък върху доходите да взема предвид личното и семейното положение на това лице в случай, в който (i) данъчнозадълженото лице е работило в тази държава членка само част от данъчната година, докато е живяло в друга държава членка, (ii) то е получило целия или почти целия си доход през този период в държавата по месторабота, (iii) в хода на релевантната година то е заминало да работи и живее в друга държава и (iv) като се има предвид цялата данъчна година, то не е получило целия или почти целия си доход в първата държава по месторабота?

- 2) Ще бъде ли отговорът на първия въпрос по-различен, ако държавата, в която работникът е заминал да живее и работи в хода на данъчната година, не е държава — членка на Европейския съюз?

**Преюдициално запитване, отправено от Hof van Beroep te Gent (Белгия) на 16 януари 2014 г. —
Property Development Company NV/Belgische Staat**

(Дело C-16/14)

(2014/C 102/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Beroep te Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: Property Development Company NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Лихвите по заемния капитал, които съгласно член 35, параграф 4 от Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. ⁽¹⁾ могат да бъдат включени в производствените разходи, доколкото се отнасят до периода на производството, част ли са от данъчната основа при промяна на предназначението по смисъла на член 5, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. ⁽²⁾, и по-точно от „себестойността“ по смисъла на член 11, А, параграф 1, буква б) от тази директива и/или от съпътстващите разходи по смисъла на член 11, А, параграф 2 от същата?

⁽¹⁾ Директива, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (ОВ L 222, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 21).

⁽²⁾ Директива относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

**Жалба, подадена на 21 януари 2014 г. от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки,
дизайни и модели) срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 8 ноември
2013 г. по дело T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH/Служба за хармонизация във
вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)**

(Дело C-536/10 P)

(2014/C 102/21)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Walicka)

Други страни в производството: Kessel Marketing & Vertriebs GmbH, Janssen-Cilag GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

— да се отмени обжалваното съдебно решение,

- жалбата срещу решението на четвърти апелативен състав на Службата от 21 септември 2010 г. по преписка R 708/2010-4 да бъде отхвърлена или евентуално делото да бъде върнато на Общия съд за ново разглеждане,
- жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Основания и доводи

Общият съд потвърждава извода на апелативния състав, че поисканото от жалбоподателя ограничаване на списъка на стоките и услугите е неопределено, когато почива на критерия за липсата на изискване за лекарско предписание. Въпреки това Общият съд приема, че тази неопределеност не е основание искането за ограничаване да се разглежда като изцяло недопустимо. Службата обаче смята, че при подобна неопределеност ограничението на списъка на стоките и услугите нито може да бъде регистрирано, нито може да бъде взето предвид при сравняването на стоките и услугите. Тъй като в случая е констатирана такава неопределеност, апелативният състав не е можел да вземе предвид съответното искане.

По-нататък Общият съд постановява, че поисканото от жалбоподателя ограничаване е недопустимо, доколкото се основава на липсата на изискване за лекарско предписание при въпросните стоки. Липсата на изискване за лекарско предписание не е годин критерий за обособяването на подгрупа от заявените стоки. Тя не е годин критерий за обособяването на подгрупа от фармацевтичните продукти, заявени с определена марка. Поради липсата на хармонизация на европейско равнище въпросът дали продуктът задължително се отпуска по лекарско предписание зависи от действащите в националните правни системи разпоредби за фармацевтичните продукти, които националният законодател може по всяко време да измени. Правото на осигуряването от марката на Общността защита обаче не бива да зависи нито от критерий, който се основава на националното право, нито от критерий, който може да се променя с времето. Службата не оспорва това. Общият съд обаче също така постановява, че апелативният състав неправилно е решил изобщо да не взема предвид ограничението. Според него апелативният състав не бива да разглежда ограничението като изцяло недопустимо, а трябва да сравни съответно ограничените от жалбоподателя стоки, за които е заявена марката, със стоките, обозначаващи с по-ранните марки, без да взема предвид за целта критерия за изискването за лекарско предписание.

Според Службата съдебното решение в тази му част е издадено в нарушение на член 43, параграф 1 от регламента за марката на Общността ⁽¹⁾ във връзка с член 2, параграф 2 от регламента за прилагането му ⁽²⁾, тъй като неопределеността всъщност води до недопустимост на целия списък на стоките и услугите. Недоустимото ограничение не може нито да бъде регистрирано, нито да бъде взето предвид при сравняването на стоките. Според Службата съдебното решение е издадено и в нарушение на принципа, че Службата е обвързана от посоченото в заявката, принцип, който стои в основата на режима на марката на Общността. Списъкът на стоките и услугите като такъв трябва да се преценява във вида, в който е представен от заявителя. Службата няма правомощия да преформулира списъка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 23 януари 2014 г. — ERSTE Bank Hungary Zrt./Attila Sugár

(Дело C-32/14)

(2014/C 102/22)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Взискател: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Ответник: Attila Sugár

Преюдициални въпроси

- 1) В съответствие ли е с член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ производство на държава членка, съгласно което при неизпълнение от страна на потребителя на задължение, поето по силата на документ, надлежно изготвен от нотариус, сключилата договор с потребителя страна може да претендира посочена от нея сума посредством т.нар. отбелязване, че документът подлежи на изпълнение, без да е необходимо да провежда състезателно съдебно производство, в което би могъл да бъде разгледан неравноправният характер на клаузите на договора, служещ за основание на отбелязването?
- 2) Може ли в рамките на посоченото производство потребителят да иска заличаване на вече направеното отбелязване, че документът подлежи на изпълнение, изтъквайки, че не е разгледан неравноправният характер на договорните клаузи, служещи за основание на отбелязването, макар че съгласно Решение по дело C-472/11 в рамките на съдебно производство съдът следва да уведоми потребителя за неравноправните клаузи, чието наличие е установил?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Жалба, подадена на 24 януари 2014 г. от Mory SA (в ликвидация),

Mory Team (в ликвидация), Superga Invest срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 11 ноември 2013 г. по дело T-545/12, Mory и др./Комисия

(Дело C-33/14 P)

(2014/C 102/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Mory SA (в ликвидация), Mory Team (в ликвидация), Superga Invest (представители: B. Vatiez и F. Loubières, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да се отмени определението на седми състав на Общия съд;
- да се върне делото за разглеждане по същество от Общия съд при условия, гарантиращи безпристрастност на разглеждането;
- да се постанови, че съдебните разноски ще бъдат присъдени след разглеждането на главната жалба.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите се позовават на две основания.

На първо място, Общият съд допуснал грешка при тълкуването на член 263 ДФЕС, като не признал наличието на правен интерес на жалбоподателите. Те поддържат все пак, че допустимостта на жалбата е обусловена от факта, че жалбоподателите, които не са адресати на дадено решение доказват, че са пряко и лично засегнати от решението. Според жалбоподателите става въпрос за единственото предвидено от Договора условие за преценка на допустимостта на жалбата. Нещо повече, Договорът не се позовавал на наличието на правен интерес като самостоятелно условие за обжалване.

Жалбоподателите поддържат, че имат правен интерес по следните съображения. Първо, фактът, че Mory SA е било заинтересована страна в производствата, по които са постановени решенията Sernam 1, Sernam 2 и Sernam 3, и че то е встъпило лично в тези производства, му предоставяло правен интерес да обжалва решение относно условията за прилагане на последното от тези решения. Второ, фактът, че жалбоподателите са страни в две висящи производства пред френските съдилища позволявало също така да се установи техен правен интерес. Трето, правният интерес на дружеството Superga Invest произтичал пряко от този на дружествата Mory SA и Mory Team, в които то е било основен акционер, както и от участието му в посочените по-горе производства. Най-сетне, правният интерес на жалбоподателите произтичал от факта, че те са били лишени от процесуалното си право да постигнат образуване на официално производство по разследване, след като са сезирали с писмо Комисията за поемането на активи на Sernam от Geodis.

На второ място, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че не е достигнал до извода, че те са „пряко и лично засегнати“ по смисъла на член 263 ДФЕС. Погрешно Общият съд не е разгледал възраженията за недопустимост, повдигнати от Комисията и засягащи липсата на лично засягане на жалбоподателите. Според последните тяхното лично засягане било несъмнено, съобразно практиката на Общия съд.

Жалба, подадена на 23 януари 2014 г. от Enercon GmbH срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 ноември 2013 г. по дело T-245/12 — Gamesa Eólica, SL/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

(Дело С-35/14 Р)

(2014/С 102/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Enercon GmbH (представители: J. Eberhardt, Rechtsanwalt, R. Böhm, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gamesa Eólica, SL

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Съдът:

- да отмени решението по дело T-245/12, постановено от Общия съд на 12 ноември 2013 г.,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски по производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение трябва да се отмени на следните основания:

1. Тъй като жалбоподателят не е представил реплика в производството пред Общия съд, този съд не му е дал възможност да вземе надлежно участие в това производство и не му е връчил препис от съдебното решение. Жалбоподателят твърди, че така Общият съд е нарушил своя Процедурен правилник и правата на интелектуална собственост на жалбоподателя, като не е провел надлежно съдебното производство.
2. Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че оспорената марка е „цветна марка *per se*“, и не е трябвало да се основава единствено на тази категория при преценката на отличителния характер на марката.

Иск, предявен на 24 януари 2014 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-37/14)

(2014/С 102/25)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland и В. Stromsky)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е взела в определените срокове всички необходими мерки за връщане от получателите на държавните помощи, обявени за незаконни и несъвместими с вътрешния пазар с член 1 от Решение 2009/402/ЕО на Комисията от 28 януари 2009 година относно плановете за действие „в извънредни ситуации“ в сектора на плодовете и зеленчуците, приведени в действие от Франция ⁽¹⁾ и като не е уведомила Комисията в определения срок за взетите мерки за съобразяване с това решение, Френската република не е изпълнила задълженията, възложени ѝ от член 288, четвъртата алинея от ДФЕС и от членове 2, 3 и 4 от посоченото решение.
- да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Срокът, определен за възстановяване на обявените за незаконни държавни помощи е изтекъл без да е било извършено пълно връщане на тези помощи.

Следователно на датата на подаване на настоящия иск ответникът все още не е бил приел необходимите мерки за връщане на помощите, предоставени на предприятията получатели, нито е бил представил на Комисията всички поискани сведения.

⁽¹⁾ ОВ L 127, стр. 11.

**Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 27 януари 2014 г. —
Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) и др.**

(Дело C-39/14)

(2014/C 102/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

Други страни в производството: Thomas Erbs, Ursula Erbs

Орган, компетентен да издава разрешения: Landkreis Jerichower Land

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 107, параграф 1 ДФЕС национална правна уредба като предвидената в член 9, параграф 1, точка 3 от Grundstücksverkehrsgesetz (Закон за сделки със земи), която за целите на подобряването на селскостопанските структури в крайна сметка забранява на организация като BVVG, чийто действия могат да се разглеждат като действия на държавата, да продава обявена за продажба земеделска земя на предложили най-високата оферта в рамките на публична тръжна процедура, при положение че най-високата оферта е значително несъразмерна спрямо стойността на земята?

**Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 27 януари 2014 г. —
Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction
nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits
indirects de Lyon/Utopia SARL, извършващо търговска дейност и под наименованието Marshall
Bioresources**

(Дело C-40/14)

(2014/C 102/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Ответник: Utopia SARL, извършващо търговска дейност и под наименованието Marshall Bioresources

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли вносител на животни, специално подготвени за използване при лабораторни изследвания, да се ползва от освобождаването от вносни сборове, предвидено за този вид стоки в член 60 от Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания ⁽¹⁾, когато самият той не е публична или общественополезна организация или институция, или пък одобрена частна организация, с основна дейност обучение или научни изследвания, но има за клиенти организации или институции, отговарящи на тези условия?
- 2) Трябва ли общо правило 5, буква б) от общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура да се тълкува в смисъл, че клетки, служещи за превозване на живи животни, предназначени за лабораторни изследвания, спадат към категорията на опаковките по смисъла на това правило?

При утвърдителен отговор трябва ли изразът „могат да се използват многократно“, отнасящ се за тези опаковки, да се преценява по принцип или само с оглед на евентуално повторно използване на територията на Съюза?

⁽¹⁾ ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 2, стр. 126.

**Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 27 януари 2014 г. —
Christie's France SNC/Syndicat national des antiquaires**

(Дело C-41/14)

(2014/C 102/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christie's France SNC

Ответник: Syndicat national des antiquaires

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, параграф 4 от Директива 2001/84/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно правото на препродажба в полза на автора на оригинално произведение на изкуството ⁽¹⁾, според който възнаграждението при препродажба се заплаща от продавача, да се тълкува в смисъл, че плащането в края на краищата е за сметка на продавача и не е възможно с договор да се предвиди нещо различно?

⁽¹⁾ ОВ L 272, стр. 32; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 240.

**Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 30 януари
2014 г. — Holterman Ferho Exploitatie BV и др./F. L. F. Spies von Bülllesheim**

(Дело C-47/14)

(2014/C 102/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Holterman Ferho Exploitatie BV, Ferho Bewehrungsstahl GmbH, Ferho Vechta GmbH und Ferho Frankfurt GmbH

Ответник: F. L. F. Spies von Büllenheim

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли разпоредбите от глава II, раздел 5 (членове 18 — 21) от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагането на член 5, точка 1, буква а) или на член 5, точка 3 в случай като настоящия, в който ответникът носи отговорност спрямо дружество не само в качеството му на управител поради неизпълнение на задълженията си с грижата на добър търговец или поради непозволено увреждане, но също — и независимо от това му качество — поради умисъл или груба небрежност при изпълнение на сключения между него и дружеството трудов договор?
- 2) а) При отрицателен отговор на първия въпрос, следва ли понятието „дела, свързани с договор“ по член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че включва и случай като настоящия, в който дружество търси отговорност от лице в качеството му на управител на това дружество поради нарушение на задължението да изпълнява дружествените си функции с грижата на добър търговец или поради непозволено увреждане?
б) При утвърдителен отговор на въпрос 2 а) следва ли понятието „мястото на изпълнение на въпросното задължение“ по член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че мястото е където управителят е изпълнил или е трябвало да изпълни дружествените си задължения, което по правило е мястото на централно управление или основното място на стопанска дейност по смисъла на член 60, параграф 1, буква б), съответно в) от Регламент Брюксел I?
- 3) а) При отрицателен отговор на първия въпрос, следва ли понятието „по дела относно гражданска отговорност, delict или quasi delict“ по член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че включва и случай като настоящия, в който дружество търси отговорност от лице в качеството му на управител на това дружество поради неизпълнение на дружествените му задължения с грижата на добър търговец или поради непозволено увреждане?
б) При утвърдителен отговор на въпрос 3 а), следва ли понятието „мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“ по член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че е мястото, на което управителят е изпълнил или е трябвало да изпълни задълженията си на управител, което по принцип е мястото на централно управление или основното място на стопанска дейност на съответното дружество по смисъла на член 60, параграф 1, буква б), съответно в) от Регламент Брюксел I?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Жалба, подадена на 30 януари 2014 г. — Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-48/14)

(2014/C 102/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейски парламент (представители: L. Visaggio и J. Rodrigues)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Директива 2013/51/Евратом на Съвета от 22 октомври 2013 година за определяне на изисквания за защита на здравето на населението по отношение на радиоактивни вещества във водата, предназначена за консумация от човека ⁽¹⁾;
- да се осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Парламентът повдига три основания в подкрепа на жалбата си.

На първо място Парламентът поддържа, че изборът на правно основание от Съвета е погрешен, тъй като мерките — предмет на обжалваната директива, попадат в предоставената компетентност на Съюза в областта на защитата на околната среда, посочена в член 192 ДФЕС. Следователно тези мерки е трябвало да бъдат постановени въз основа на този член, съобразно обикновената законодателна процедура, а не въз основа на членове 31 и 32 ЕА.

На второ място Парламентът изтъква, че обжалваната директива накърнява правната сигурност, доколкото установява правила за контрол и анализ, които се наслагват върху вече действащите такива по силата на Директива 98/83/ЕО⁽²⁾.

На последно място Парламентът счита, че с приемането на обжалваната директива Съветът е нарушил принципа на лоялно сътрудничество между институциите, посочен в член 13, параграф 2 ДЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 296, стр. 12.

⁽²⁾ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г., за качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 255).

**Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. от JAS Jet Air Service France (JAS) срещу решението,
постановено от Общия съд (четвърти състав) на 3 декември 2013 г. по дело T-573/11, JAS Jet Air
Service France/Комисия**

(Дело C-53/14 P)

(2014/C 102/31)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JAS Jet Air Service France (JAS) (представители: Т. Gallois и Е. Dereviankine, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Общия съд от 3 декември 2013 г. по дело T-573/11, изразено в неговия диспозитив;
- да се уважат предявените в първоинстанционното производство от дружество JAS Jet Air Service France искания в частта, в която те са насочени към отмяната на решението на Европейската комисия от 5 август 2011 г. по преписка REM 01/2008, с което се отхвърля подадената от него на 24 януари 2008 г. молба за опрощаване на вносни мита в размер на 1 001 778,20 EUR;
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две правни основания в подкрепа на своята жалба срещу решението на Общия съд, с което се потвърждава решението на Комисията от 5 август 2011 г. за отхвърляне на подадената от него молба за опрощаване на вносни мита.

На първо място, жалбоподателят упреква Общия съд, че е нарушил член 13 от Регламент (ЕИО) № 1430/79⁽¹⁾ и член 239 от Митническият кодекс на Общността⁽²⁾, тъй като не е признал наличието на „особено положение“, позволяващо да се допусне поисканото опрощаване. Общият съд приел, че положението на жалбоподателя не било сравнимо с това на дружество CALBERSON BV (преписка REM 10/01), по отношение на което Комисията е допуснала опрощаване.

На второ място, жалбоподателят счита, че Общият съд е нарушил посочените разпоредби, тъй като, за да признае наличието на „особено положение“, не е взел предвид нарушението в осъществяването на вътрешната процедура за издаване и контрол на разрешенията за внос с освобождаване от ДДС, наречени A12 (член 275 от френския Code général des impôts [Общ данъчен кодекс] и нормите за неговото прилагане). Общият съд разместил доказателствената тежест, нарушавайки с това общите принципи на правото, като приел, че жалбоподателят трябва да посочи точно последиците от това нарушение в осъществяването на процедурата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1430/79 на Съвета от 2 юли 1979 година относно възстановяване или опрощаване на вносни или износни сборове (ОВ L 175, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 5 февруари 2014 г. —
Régie communale autonome du stade Luc Varenne/État belge**

(Дело C-55/14)

(2014/C 102/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Предоставянето на разположение на съоръжения на използвана само за футболни цели спортна инфраструктура, изразяващо се във възможност за използване и за стопанисване в определени периоди на игралното поле (терена) на футболен стадион, както и на съблекалните за играчите и реферите, за не повече от 18 дни на спортен сезон (като спортният сезон започва на 1 юли на съответната календарна година и приключва на 30 юни следващата година), представлява ли отдаване под наем на недвижими имоти, освободено от данъчно облагане по смисъла на член 13, Б, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ (член 135, първа алинея, точка 1 от Директива 2006/112 ⁽²⁾), ако прехвърлителят на правото на използване и стопанисване:

- има пълното и неограничено право извън тези 18 дни да предоставя същите права и на други физически или юридически лица по свой избор,
- има право на достъп до съоръженията по всяко време без предварително съгласие от лицето, притежаващо право на използване и стопанисване, за да следи по-специално за правилното използване и за да може да се предпази от всякакви вреди, като спазва единственото условие да не пречи на нормалното протичане на спортните състезания,
- освен това си запазва правото на постоянен контрол върху достъпа до съоръженията, включително и по време на периодите на използването им от R.F.C.T.,

- иска възнаграждение с фиксиран размер от 1 750 EUR на ден за използването на игралното поле, съблекалните, за използването на бюфета, за портиерски услуги, за надзор и за контрол върху всички съоръжения, като се има предвид че съгласно споразумението претендираната сума е за правото на достъп до футболното поле, като 20 % до 80 % от насрещната престация е за различни услуги за поддръжане, почистване, ремонтни работи (косене, засяване и др.), за привеждане на игралното поле в съответствие с изискванията и предоставяне на допълнителни услуги от предоставящият правото на използване и на стопанисване (в случая дружеството с общинско участие, жалбоподател по настоящото дело)?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1.

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Aosta (Италия) на 10 февруари 2014 г. — Equitalia Nord SpA/CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

(Дело C-68/14)

(2014/C 102/33)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Aosta

Страни в главното производство

Жалбоподател: Equitalia Nord SpA

Ответник: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Преюдициални въпроси

- 1) Дали италианската правна уредба, въведена с член 3, параграфи 1 и 4 от Декрет-закон № 95 от 6 юли 2012, частично изменен със Закон за преобразуване № 135 от 7 август 2012 г., който предвижда в параграф 1, че „с оглед на изключителния характер на икономическо положение и предвид приоритетното изискване за постигане на целите за ограничаване на публичните разходи, считано от влизането в сила на настоящия нормативен акт, по отношение на годините 2012, 2013 и 2014, предвиденото в действащата правна уредба адаптиране във връзка с промените на индексите Istat, не се прилага за наемите, дължими от административните органи, които са включени в консолидирания икономически баланс на публичната администрация, така както са посочени от Националния статистически институт съгласно член 3, параграф 1 от Закон № 196 от 31 декември 2009 г., нито за наемите, дължими от независимите органи, включително от Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob), за ползването на недвижими имоти за институционални нужди“ и, в параграф 4, че „за целите на ограничаването на публичните разходи [ориг.6] във връзка с договорите за наем с предмет ползване на недвижими имоти за институционални нужди от страна на централните администрации, посочени от Националния статистически институт съгласно член 1, параграф 3 от Закон № 196 от 31 декември 2009 г., и от страна на независимите органи, включително от Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob), наемите се намаляват считано от 1 януари 2015 г. с 15% от настоящия им размер“ и че „считано то датата на влизане в сила на закона за преобразуване на настоящия декрет посоченото по-горе намаление се прилага във всички случаи за договорите за наем, чийто срок е изтекъл или които са били подновени след тази дата“, противоречи на член 106, параграфи 1 и 2 ДФЕС доколкото може да предостави на лица, упражняващи дейност при условията на конкуренция, необосновано и дискриминационно предимство по отношение на положението на други лица, който упражняват същата дейност, но не се ползват от посочената правна уредба?
- 2) Дали посочената правна уредба, която може да предостави на лица, упражняващи дейността си при условията на конкуренция, необосновано и дискриминационно предимство по отношение на положението на други лица, който упражняват същата дейност, но не се ползват от същата правна уредба, може да се приеме за „държавна помощ“ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС?

Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Information Rights) (Обединено кралство),
постъпило на 10 февруари 2014 г. — East Sussex County Council/Information Commissioner,
Property Search Group, Local Government Association

(Дело C-71/14)

(2014/C 102/34)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Information Rights)

Страни в главното производство

Жалбоподател: East Sussex County Council

Ответници: Information Commissioner, Property Search Group, Local Government Association

Преюдициални въпроси

- 1) Как трябва да се тълкува член 5, параграф 2 от Директива 2003/4/ЕО⁽¹⁾, и по-специално може ли разумният размер на таксата за предоставяне на определен тип информация за околната среда да включва:
 - a) част от разходите за поддържане на база данни, използвана от публичния орган за обработването на заявления за информация от този тип;
 - b) непреките разходи, които могат да се отнесат към отделеното от служителите време, надлежно отчитано при определянето на таксата?
- 2) Член 5, параграф 2 и член 6 от Директивата допускат ли държава членка да предвиди в законодателството си, че за предоставянето на информация за околната среда публичният орган може да събира такса, която „не надхвърля размера, който по преценка на публичния орган е разумен“, ако решението на публичния орган по въпроса какъв е „разумният размер“ подлежи на обжалване по административен и съдебен ред съгласно английското право?

⁽¹⁾ Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).

Иск, предявен на 12 февруари 2014 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-77/14)

(2014/C 102/35)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky и А. Marcoulli)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в предвидения срок всички необходими мерки за възстановяване на помощта, обявена за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар по смисъла на член 1 от Решение⁽¹⁾ C(2011) 4916 окончателен на Комисията от 13 юли 2011 година относно държавна помощ SA.26117 — C 2/10 (ex NN 62/09), предоставена от Гърция на Aluminium of Greece SA или във всеки случай, като не е уведомила по подходящ начин Комисията за приетите мерки съгласно член 4, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от това решение и по Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Искът на Комисията има за предмет неизпълнението от страна на Република Гърция на решението на Комисията относно незаконосъобразна държавна помощ в полза на дружеството Aluminium SA, която трябва да бъде възстановена от Public Power Corporation (PPC).

Комисията отбелязва, че Гърция е била задължена да осигурява прилагането на решението в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него. Решението е нотифицирано на 14 юли 2011 г. и Комисията не е предоставила никакво удължаване на срока за изпълнение на решението. Следователно във формално отношение срокът за съобразяване с решението е изтекъл на 14 ноември 2011 г.

Комисията припомня, че според постоянната практика на Съда единственото основание за една държава членка да се противопостави обосновано на иск за неизпълнение на задължения, предявен от Комисията по член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, е това за абсолютната невъзможност надлежно да изпълни решението.

По настоящото дело обаче гръцките власти никога не са се позовавали на довода за абсолютната невъзможност за изпълнение. Обратно, от самото начало са показвали воля за изпълнение на решението, още щом това е станало възможно. Същевременно Комисията подчертава, че до датата на предявяване на настоящия иск гръцките власти не са приели никакъв акт, който да представлява изпълнение, макар и частично, на решението.

Освен това Комисията отбелязва, че с Решение на Monomeles Protodikeio Athinon (първоинстанционен съд Атина, в едноличен състав), е било спряно разпореждането за плащане на помощта, гарантирана от PPC спрямо Aluminium SA. Според Комисията споменатият националният съд, при спирането на изпълнението на разпореждането за плащане не е взел предвид условията, установени от постоянната практика на Съда за спиране на изпълнението на национален акт, приет в приложение на правото на Съюза.

Комисията счита, че Гърция не е приела необходимите мерки за изпълнение на решението нито съобразно решението, което е било обсъждано между нейните служби и компетентните гръцки органи, нито по какъвто и да било друг подходящ начин.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 27 юни 2012 г., стр. 83—89.

**Жалба, подадена на 13 февруари 2014 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (пети състав) на 12 декември 2013 г. по дело T-117/12, ANKO/Комисия**

(Дело C-78/14 P)

(2014/C 102/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и B. Conte)

Друга страна в производството: ANKO AE Antiprosopion, Emporion kai Viomichanias

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията е сключила с две отделни обединения, в които е участвал ответникът ANKO, споразумения за отпускане на безвъзмездни средства за финансиране на проектите Oasis и Perform в рамките на Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности.

В контекста на споменатия договор Комисията изтъква, че Общият съд неправилно е изтъквал общите условия на договора и в частност член II.5, параграф 3, буква г) [и косвено, член II.14, параграф 1, втора алинея)].

Неправилното тълкуване на общите условия на договора е представено по-конкретно в следните основания за обжалване:

1. Погрешна преценка на сериозния и системен характер на нередовностите като мотив за спиране.
2. Погрешна преценка на вероятността/риска нередовностите да се повторят.
3. Неправилен извод от ad hoc корекцията.
4. Неправилно тълкуване на възможността да се използват средните разходи и погрешно прилагане на същата към фиктивните разходи — изопачаване на доказателствата.
5. Смесване между условия за спиране (подозрение) и условия за допустимост (сигурност).

Иск, предявен на 18 февруари 2014 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-87/14)

(2014/C 102/37)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren, M. van Beek)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— Да се приеме, че: Като не е изпълнила разпоредбите на Директива 2003/88/ЕС⁽¹⁾ на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време на обучаващите се лекари („pop-consultant hospital doctors“), Ирландия не е изпълнила задълженията си по членове 3, 5, 6, член 17, параграф 2 и член 17, параграф 5 от директивата.

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Член 3

Ирландия не е гарантирала по отношение на обучаващите се лекари, че те ползват минималната междудневна почивка за всеки период от 24 часа.

Член 5

Ирландия не е гарантирала, че обучаващите се лекари ползват минималната почивка без прекъсване за всеки седемдневен период.

Член 6

Ирландия не е гарантирала, че средното работно време за всеки седемдневен период не надвишава 48 часа.

Член 17, параграф 2

Ирландия не е гарантирала, че обучаващите се лекари се компенсират с равностойни периоди за почивка, когато се изисква да работят без да ползват почивките, посочени в членове 3 и 5.

Член 17, параграф 5

Ирландия не е гарантирала, че обучаващите се лекари не превишават седмичното работно време след края на преходния период, установен в член 17, параграф 5.

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3

Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-462/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/38)

Език на производството: унгарски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 379, 08.12.2012 г.

**Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република
Полша, встъпили страни: Кралство Нидерландия, Федерална република Германия, Чешка
република, Република Финландия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,
Република Естония**

(Дело C-598/12) ⁽¹⁾

(2014/C 102/39)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 79, 16.3.2013 г.

**Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република
Полша, встъпили страни: Кралство Нидерландия, Чешка република, Федерална република
Германия, Република Финландия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,
Република Естония**

(Дело C-55/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/40)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 101, 6.4.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия, встъпили страни: Кралство Швеция, Чешка република, Федерална република Германия, Република Полша, Кралство Нидерландия, Френска република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония

(Дело C-109/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/41)

Език на производството: фински

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 18 декември 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия, встъпили страни: Кралство Швеция, Чешка република, Федерална република Германия, Република Полша, Кралство Нидерландия, Френска република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Естония

(Дело C-111/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/42)

Език на производството: фински

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 27.4.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-169/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/43)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 15.6.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република Финландия

(Дело C-178/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/44)

Език на производството: фински

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 1.6.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. — Европейска комисия/Република Словения

(Дело С-188/13) ⁽¹⁾

(2014/С 102/45)

Език на производството: словенски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 1.6.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2013 г. — Европейска комисия/Република България

(Дело С-253/13) ⁽¹⁾

(2014/С 102/46)

Език на производството: български

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 189, 29.6.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 11 септември 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra — Испания) — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras SA

(Дело С-276/13) ⁽¹⁾

(2014/С 102/47)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 207, 20.7.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело С-321/13) ⁽¹⁾

(2014/С 102/48)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 226, 03.08.2013 г.

Определение на председателя на Съда от 22 ноември 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland — Ирландия) — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Дело C-403/13) ⁽¹⁾

(2014/C 102/49)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 21.9.2013 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — LG Display и LG Display Taiwan/Комисия

(Дело T-128/11) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Споразумения и съгласувани практики в областта на цените и на производствените мощности — Вътрешни продажби — Право на защита — Глоби — Частично освобождаване от глобата — Едно и също продължавано нарушение — Принцип „ne bis in idem“)

(2014/С 102/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: LG Display Co. Ltd (Сеул, Южна Корея) и LG Display Taiwan Co. Ltd (Тайпе, Тайван) (представители: А. Winckler и F.-С. Lagrévotte, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Van Nuffel и F. Ronkes Agerbeek, подпомагани от S. Kingston, barrister)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С (2010) 8761 окончателен на Комисията от 8 декември 2010 г. относно процедура по прилагане на член 101 [ДФЕС] и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка COMP/39.309 — LCD), и за намаляване на размера на наложената с това решение на жалбоподателите глоба.

Диспозитив

- 1) Определя на 210 000 000 EUR размера на наложената солидарно на LG Display Co. Ltd и на LG Display Taiwan Co. Ltd глоба по член 2 от Решение С (2010) 8761 окончателен на Комисията от 8 декември 2010 година относно процедура по прилагане на член 101 [ДФЕС] и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка COMP/39.309 — LCD).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Осъжда LG Display и LG Display Taiwan да понесат направените от тях съдебни разноски, както и три четвърти от тези, които е направила Европейската комисия.
- 4) Европейската комисия понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 130, 30.4.2011 г.

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Ezz и др./Съвет

(Дело T-256/11) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет — Запраздяване на средства — Правно основание — Задължение за потивирание — Фактическа грешка — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Право на собственост — Свобода на стопанска инициатива)

(2014/С 102/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giseh, Египет), Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Лондон, Обединеното кралство), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Лондон) и Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giseh) (представители: първоначално М. Lester, barrister, и J. Binns, solicitor, впоследствие J. Binns, J. Lewis, QC, В. Kennelly, barrister, и I. Burton, solicitor)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: М. Bishop и И. Гюров)

Предмет

Искане за отмяна, от една страна, на Решение 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, стр. 63), и от друга страна, на Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, стр. 4), доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателите

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Ahmed Abdelaziz Ezz, както и г-жа Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, г-жа Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin и г-жа Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar да понесат наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Advance Magazine Publishers/CXBP — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Дело T-37/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „TEEN VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 — Правило 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Частичен отказ да се регистрира марката)

(2014/C 102/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc (Ню Йорк, САЩ) (представител: Т. Alkin, barrister)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: Р. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Eduardo López Cabré (Барселона, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 22 ноември 2011 г. (преписка R 1763/2010-4), постановено в производство по възражение между Eduardo López Cabré и Advance Magazine Publishers, Inc.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Advance Magazine Publishers, Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 10.3.2012 г.

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Lidl Stiftung/CXBP — Lidl Music (LIDL express)
(Дело T-225/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „LIDL express“ — По-ранна национална фигуративна марка „LIDL MUSIC“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009)

(2014/С 102/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Германия) (представители: първоначално M. Schaeffer, M. Wolter и A. Marx, впоследствие M. Wolter, A. Marx и M. Kefferpütz, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXBP) (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXBP: Lidl Music spol. s r.o. (Бърно, Чешка република)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на CXBP от 21 март 2012 г. (преписка R 2379/2010-1) относно производство по възражение между Lidl Music spol. s r.o. и Lidl Stiftung & Co. KG.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Lidl Stiftung & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Lidl Stiftung/CXBP — Lidl Music (LIDL)
(Дело T-226/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „LIDL“ — По-ранна национална фигуративна марка „LIDL MUSIC“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Реално използване на по-ранната марка — Член 15, параграф 1 и член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009)

(2014/С 102/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Германия) (представители: първоначално M. Schaeffer, M. Wolter и A. Marx, впоследствие M. Wolter, A. Marx и M. Kefferpütz, адвокати)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Lidl Music spol. s r.o. (Бърно, Чешка република)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 21 март 2012 г. (преписка R 2380/2010-1) относно производство по възражение между Lidl Music spol. s r.o. и Lidl Stiftung & Co. KG.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Lidl Stiftung & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Решение на Общия съд от 26 февруари 2014 г. — Sartorius Lab Instruments/СХВП (жълта дъга от кръг, разположена на долния ръб на електронен дисплей)

(Дело T-331/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за марка на Общността, съставена от жълта дъга от кръг, разположена на долния ръб на електронен дисплей — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2014/C 102/55)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG (Гьотинген, Германия), допуснато да замести Sartorius Weighing Technology GmbH (представител: K. Welkerling, адвокат)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба, подадена срещу решение на първи апелативен състав на СХВП от 3 май 2012 г. (дело R 1783/2011-1) относно заявка за регистрация на знак, представляващ жълта дъга от кръг, разположена на долния ръб на дисплей, като марка на Общността

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 287, 22.9.2012 г.

Решение на Общия съд от 27 февруари 2014 г. — Advance Magazine Publishers/CXВП — Nanso Group (TEEN VOGUE)

(Дело T-509/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „TEEN VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE“ — Допустимост — Квалификация на исканията — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност или сходство на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Частичен отказ на регистрация)

(2014/С 102/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ню Йорк, САЩ) (представител: С. Aikens, barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Nanso Group Oy (Нокия, Финландия) (представител: М. Tuominen, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 17 септември 2012 г. (преписка R 147/2011-4) относно производство по възражение между Nanso Group Oy и Advance Magazine Publishers, Inc.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Advance Magazine Publishers, Inc. да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Жалба, подадена на 3 януари 2014 г. — Banco de Santander и др./Комисия

(Дело T-6/14)

(2014/С 102/57)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Banco de Santander, SA (Сантандер, Испания); Santander Investment, SA (Сантандер, Испания) и Naviera Séneca, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo и A. Biondi, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото то квалифицира съвкупността от мерки, които според посоченото в него съставляват т. нар. испанска система за финансов лизинг, като нова и несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ,
- при условията на субсидиарност, да отмени членове 1 и 4 от обжалваното решение, които определят инвеститорите от обединенията по икономически интереси като бенефициери на предполагаемите помощи и като единствени адресати на разпореждането за възстановяване,

- при условията на субсидиарност, да отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото с него се разпорежда възстановяването на предполагаемите помощи,
- да отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото той се произнася относно законосъобразността на частноправните договори между инвеститорите и други организации, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са същите като вече посочените по дело T-700/13, Bankia/Комисия.

Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Bateaux mouches/СХВП (BATEAUX MOUCHES)

(Дело T-72/14)

(2014/C 102/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Compagnie des bateaux mouches SA (Париж, Франция) (представител: G. Barbaut, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 ноември 2013 г. по преписка R 284/2013-2,
- да измени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 ноември 2013 г. по преписка R 284/2013-2,
- да осъди Първоинстанционния съд на Европейските общности да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: международната регистрация, посочваща Европейския съюз, на словната марка „BATEAUX MOUCHES“ за услуги от клас 37 (№ 1 092 478)

Решение на проверителя: Отхвърля заявката

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания:

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- Неправилна преценка, че спорната марка на е придобила отличителен характер за посочените услуги чрез използване.

Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. — Red Bull/СХВП — Automobili Lamborghini (изображение на два бика)

(Дело T-73/14)

(2014/С 102/59)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Red Bull GmbH (Фушъл ам Зее, Австрия) (представители: V. von Bomhard, J. Fuhrmann и A. Renck, Rechtsanwälte, и г-жа I. Fowler, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Automobili Lamborghini SpA (Сант'Агата Болонезе, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 ноември 2013 г., постановено по преписка R 1263/2012-1,
- да осъди ответника, а в случай на встъпване да осъди другата страна в производството пред апелативния състав, да заплатят съдебните разноски, включително тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна: фигуративна марка, изобразяваща два бика за стоки от клас 12 (заявка за марка на Общността № 3 629 342).

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят.

Страна, която иска отмяна на марката на Общността: Automobili Lamborghini SpA.

Решение на отдела по отмяна: уважава искането за отмяна.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 февруари 2014 г. — PT Musim Mas/Съвет на Европейския съюз

(Дело T-80/14)

(2014/С 102/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Индонезия) (представители: J. García-Gallardo Gil-Fournier, lawyer, C. Humpe, Solicitor и A. Verdegay Mena, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени членове 1 и 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото се отнася до жалбоподателя и
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя разноските за това производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първо правно основание, състоящо се в твърдение за нарушения на (i) член 1, параграф 1, член 7, параграф 2 и член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51) от Съвета на Европейския съюз, както и нарушение на (ii) принципите на добра администрация, на пропорционалност и на недискриминация от Съвета на Европейския съюз при постановяването на окончателното събиране на временните антидъмпингови мита, наложени на жалбоподателя, тъй като:

- въз основа на член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, не могат да бъдат налагани никакви антидъмпингови мита на износители, какъвто жалбоподателят, за чиито стоки прието, че не са дъмпингови. Поради това не съществува правно основание за налагане на временни антидъмпингови мита на жалбоподателя, още по-малко — за постановяване събирането на такива мита;
- Съветът е нарушил член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, като е наложил и събрал окончателно временни антидъмпингови мита в размер на 2,8% на жалбоподателя, надвишаващи действителния дъмпингов марж;
- член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 забранява установяването на временни мита от Комисията, когато временният дъмпингов марж е под 2%. Съветът е нарушил член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009, като е разпоредил окончателното събиране на временните мита, наложени на жалбоподателя;
- с оглед на грешката, допусната от Европейската комисия при изчисляването на временния дъмпингов марж за жалбоподателя, Съветът е трябвало да реши, че Комисията е пропуснала да разгледа внимателно и безпристрастно всички аспекти на случая, които са от значение. Такъв пропуск се приравнява на нарушение на принципа на добра администрация;
- действията на Съвета за окончателното събиране на погрешно наложените временни мита от жалбоподателя трябва да се считат за непропорционални спрямо целите на Регламент (ЕО) № 1225/2009 и в резултат на това — на нарушение на принципа на пропорционалност;
- като изисква окончателното събиране на неправилно изчислените временни антидъмпингови мита, вместо да изиска Р.Т. Cilandra Perkasa да заплати временни антидъмпингови мита, Съветът е допуснал дискриминация между две предприятия, намиращи се в сравнимо положение. В съответствие с това жалбоподателят твърди, че Съветът е в нарушение на принципа на недискриминация.

2. Второ правно основание, състоящо се в твърдение за нарушения на член 20, параграф 2, член 2, параграф 5, член 2, параграф 8 и член 2, параграф 10, точка i) от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност, тъй като Съветът на Европейския съюз:

- не е разгласил основните факти във връзка с твърдението за наличие на „специфична пазарна ситуация“, в нарушение на член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009;
- коригирал е производствената цена на жалбоподателя поради твърдяното наличие на „специфична пазарна ситуация“ в рамките на член 2, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1225/2009;
- не е разгледал използването от жалбоподателя на дестилати на палмово масло като суровина;
- не е разгледал допълнителните суми за двойно отчитане като част от експортната цена на жалбоподателя, нарушавайки член 2, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 и
- не е разгледал жалбоподателя и свързаните с него предприятия като един икономически субект, нарушавайки член 2, параграф 10, буква i) от Регламент (ЕО) № 1225/2009.

Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — Iranian Offshore Engineering & Construction/Съвет

(Цело T-95/14)

(2014/С 102/61)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Техеран, Иран) (представители: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea и J. Iriarte Ángel, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1 от Решение 2013/6661/ОВППС на Съвета в частта, която се отнася до него, и да заличи името му от приложението към това решение,
- да отмени член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета в частта, която се отнася до него, и да заличи името му от приложението към това решение, и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяна на член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 3) и на член 1 от Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, стр. 18), доколкото постановяват включването на жалбоподателя в списъка с лицата и образуванията, към които се прилагат посочените ограничителни мерки.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания за отмяна.

1. Първо основание — явна грешка в преценката на обстоятелствата, довели до приемането на обжалваните разпоредби, доколкото те не отговарят на действителността или нямат доказателствена стойност.
2. Второ основание — неизпълнение на задължението за мотивиране, доколкото що се отнася до ЮЕС, съображенията за приемането на обжалваните разпоредби са не само несъстоятелни, но и неточни, неспецифични и общи, което е попречило на жалбоподателя да организира защитата си.
3. Трето основание — нарушение на правото на ефективна съдебна защита, във връзка с мотивирането на актовете, недоказаността на изложените съображения, както и правото на защита и правото на собственост, доколкото не са спазени изискването за мотивиране и изискването за събиране на конкретни доказателства, което има отражение и върху останалите права.
4. Четвърто основание — превратно упражняване на власт, доколкото са налице обективни, точни и непротиворечиви данни, въз основа на които може да се поддържа, че с приемането на санкционните мерки Съветът, злоупотребявайки умишлено с положението си, е преследвал цели, различни от тези, които посочва.
5. Пето основание — неправилно тълкуване на приложените правни норми, доколкото същите са широко и погрешно тълкувани и приложени, което не е допустимо, когато става въпрос за санкционни разпоредби.
6. Шесто основание — нарушение на правото на собственост, доколкото същото е ограничено без да е налице действителна причина за това.
7. Седмо основание — нарушение на принципа за равно третиране, доколкото сравнително погледнато дружеството жалбоподател е ошетено без да има причини за това.

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — Alesa/Комисия

(Дело T-99/14)

(2014/C 102/62)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Alesa Srl (Chieti, Италия) (представител: N. Giampaolo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Като временна и обезпечителна мярка да постанови спиране на възлагането на поръчка № DCI ASIE/2013/329-453, публикувана на 3.12.2013 г. на стойност 9 304 400 EUR, от Европейската комисия за сметка на страната бенефициер Китайска народна република в полза на консорциума, ръководен от GIZ GmbH.
- По същество да уважи жалбата на посочените основания за обжалване и вследствие на това да отмени възлагането на поръчка № DCI-ASIE/2013/329-453 от Европейската комисия за сметка на страната бенефициер Китайска народна република в полза на консорциума, ръководен от GIZ GmbH, публикувана в TED (Tenders electronic Daily portal internet [електронен вариант на „Притурка към Официален вестник на Европейския съюз“]) на 3.12.2013 г. на стойност 9 304 400 EUR.
- По същество да осъди Европейската комисия да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди в лично качество и от името на участниците в консорциума Sharewich на различните основания, посочени в жалбата, в размер на 900 000 EUR или в размера, определен от Общия съд по справедливост.
- Да осъди Европейската комисия да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.
- Съгласно член 277 ДФЕС да прецени законосъобразността/незаконосъобразността и приложимостта/неприложимостта на член 266, параграф 1 от Правилата за прилагане на Финансовия регламент и член 2.4.13 от PRAG 2013 (Практическото ръководство относно процедурите за обществени поръчки за външни дейности на ЕС за 2013 г.) по отношение на другите правила в областта на управлението и възлагането на обществени поръчки, доколкото след отмяна на обявената процедура по възлагане на обществена поръчка, независимо от стойността на поръчката и при положение че същата надвишава предвидения в действащата разпоредба праг, се допуска възлагащият орган да предприеме процедура по пряко договаряне с един или няколко участници, без предварително да уведоми другите участници, изключени от прякото договаряне.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу решението за възлагане на поръчка (Contract Award) № DCI-ASIE/2013/329-453, възложена от Европейската комисия на консорциума GIZ GmbH в рамките на процедура по възлагане на обществена поръчка, публикувана с обявление № 2012/S 223-366462, с предмет предоставяне на услуги за техническа помощ на Министерството на развитието на градските и селските райони (MOHURD) на Китайската народна република за трансфер на добри европейски практики в областта на политиките на урбанизация и намаляване на емисиите от парникови газове (проект „Устойчива урбанизация. Връзка между екологичните градове Европа—Китай“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение, неправилно тълкуване и прилагане и злоупотреба с правомощия при упражняване на правото на преценка, предоставено на Европейската комисия и нейните служби и делегации в изпълнение на функцията им на възлагаш орган (Contracting Authority) съгласно Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 година относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение, неправилно тълкуване и прилагане и злоупотреба с правомощия при упражняване на правото на преценка, предоставено на Европейската комисия и нейните служби и делегации в изпълнение на функцията им на възлагащ орган (Contracting Authority) съгласно член 2.4.13 от Практическото ръководство относно процедурите за обществени поръчки за външни дейности на ЕС за 2013 г.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение, неправилно тълкуване и прилагане и злоупотреба с правомощия при упражняване на правото на преценка, предоставено на Европейската комисия и нейните служби и делегации в изпълнение на функцията им на възлагащ орган (Contracting Authority) във връзка с принципите на прозрачност, предвидени в член 15 ДФЕС и член 298 ДФЕС, както и член 102, параграф 1 (Принципи, приложими за обществените поръчки) и член 112, параграф 1, (Принципи на равно третиране и на прозрачност) от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.
4. Четвъртото правно основание, изведено от нарушение, неправилно тълкуване и прилагане и злоупотреба с правомощия при упражняване на правото на преценка, предоставено на Европейската комисия и нейните служби и делегации в изпълнение на функцията им на възлагащ орган (Contracting Authority), във връзка с основните принципи, установени в член 2 от Директива 18/2004/ЕО и другите специални разпоредби, съдържащи се в същата директива, в областта на управлението и възлагането на обществени поръчки за услуги.

Жалба, подадена на 9 февруари 2014 г. — Италия/Комисия

(Дело T-122/14)

(2014/С 102/63)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, и G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е срещу Решение С (2013) 8681 окончателен на Комисията от 9 декември 2013 г., с което в изпълнение на Решение на Съда от 17 ноември 2011 г. по дело С-496/09 Комисията разпорежда на Италианската република да заплати сумата от 6 252 000 EUR като периодична имуществена санкция.

Обжалваното решение се отнася за второто шестмесечие на закъснение, тоест за периода 17 май до 17 ноември 2012 г.

Италианското правителство изтъква следните основания за обжалване:

1. Първо основание, изведено от нарушение на член 260, параграф 1 и параграф 3, алинея втора ДФЕС, както и от нарушаване на решението — предмет на изпълнение, във връзка с вземанията към предприятията в „предпазен конкордат“ или в режим на „надзор върху управлението“.

Изтъква се в това отношение, че решението всъщност не изважда от спряната помощ, дължима към изтичането на референтното шестмесечие, вземанията към предприятията длъжници в състояние на несъстоятелност или намиращи се в конкордатни процедури, преявени в съответните колективни процедури, макар че според италианското правителство става въпрос за вземания, за чието събиране държавата членка е проявила цялата дължима грижа и поради това трябва да бъдат изключени от сумата на спрените помощи на основание на решението, което се изпълнява.

2. Второ основание, изведено от нарушението на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, глава 8, том 1, стр. 41), както и от неправилното прилагане на член 11 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, глава 8, том 2, стр. 42).

В това отношение се отбелязва, че решението налага на италианските власти да приложат към сумите, дължими от предприятията за възстановяване на държавната помощ, лихвен процент с натрупване, както е предвидено в член 11 от Регламент № 794/2004. Италианското правителство оспорва тази точка, като приема че — в светлината и на практиката на Съда на Европейския съюз (и в частност на Решение от 11 декември 2008 г. по дело C-295/07, Комисия/Département du Loiret и Scott SA) — този режим на изчисление на лихвения процент не може да намери приложение за решенията за възстановяване, предхождащи влизането в сила на Регламент № 794/2004, и още по-малко, относно решенията отпреди публикацията на Съобщението на комисията относно лихвения процент, който трябва да се прилага в случай на възстановяване на незаконни държавни помощи (ОВ С 110 от 08.05.2003 г., стр. 21-22).

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 26 февруари 2014 г. — Diamantopoulos/ЕСВД

(Дело F-53/13) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Решение жалбоподателят да не бъде повишен в степен AD 12 — Мълчалив отказ по подадената по административен ред жалба — Изричен отказ, издаден след обжалването по съдебен ред — Мотиви)

(2014/С 102/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Alkis Diamantopoulos (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, J.-N. Louis и D. Abreu Caldas, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) (представители: S. Marquardt и E. Chaboureau)

Предмет

Искане за отмяна на решението жалбоподателят да не бъде повишен в степен AD 12 в процедурата по повишаване за 2012 г.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейската служба за външна дейност да не повиши г-н Diamantopoulos в степен AD 12 в процедурата по повишаване за 2012 г.
- 2) Осъжда Европейската служба за външна дейност да понесе направените от нея съдебни разноски и тези на г-н Diamantopoulos.

⁽¹⁾ ОВ С 215, 27.7.2013 г., стр. 20.

Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 25 февруари 2014 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-118/11) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Решение на органа по назначаването за пенсиониране на длъжностно лице и за предоставяне на обезщетение за инвалидност — Решение, в което не се посочва дали обосноваването пенсионирането заболяване е професионално — Задължение на органа по назначаването да признае заболяването за професионално — Член 78, пета алинея от Правилника — Необходимост от свикване на нова комисия по инвалидност — Релевантност на предходно решение, прието съгласно член 73 от Правилника — Член 76 от Процедурния правилник — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)

(2014/С 102/65)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Триест, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Berardis-Kayser и J. Vaquero Cruz, както и A. Dal Ferro, avocat)

Предмет на делото

Искане за отмяна на мълчаливия отказ на Комисията да приеме решение за признаване на заболяването на жалбоподателя за професионално

Диспозитив на определението

- 1) Отхвърля жалбата като частично явно недопустима и частично явно неоснователна.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 28.1.2012 г., стр. 70.

Определение на Съда на публичната служба (първи състав) от 25 февруари 2014 г. — García Domínguez/Комисия

(Дело F-155/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Конкурс — Обявление за конкурс EPSO/AD/215/11 — Невключване в списъка с резерви — Мотивиране на решение за отхвърляне на кандидатура — Принцип на равно третиране — Конфликт на интереси)

(2014/C 102/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Luis García Domínguez (Брюксел, Белгия) (представители: S. Rodrigues и A. Tumen, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Eggers и G. Gattinara)

Предмет

Искане за отмяна на решението жалбоподателят да не бъде включен в списъка с резерви на издържалите конкурс EPSO/AD/215/11.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
- 2) Осъжда г-н García Domínguez да заплати направените от Европейската комисия съдебни разноски и да понесе собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 63 от 2.3.2013 г., стр. 26.

Жалба, подадена на 7 февруари 2014 г. — ZZ/ЕСВД

(Дело F-11/14)

(2014/C 102/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Rodrigues и A. Tumen, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Предмет на производството

Обявяване на нищожност на договора на жалбоподателя, доколкото той го класира в степен AD5 и присъждане на обезщетение за вредите, които той твърди, че е претърпял.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 1 март 2013 г., доколкото то предвижда класиране на жалбоподателя в степен AD5 ;
- доколкото е необходимо, да бъде отменено решението от 28 октомври 2013 г., отхвърлящо административната жалба на жалбоподателя;
- да се разпореди ново класиране на длъжността на жалбоподателя в степен, отговаряща на равнището на неговите отговорности;
- да се разпореди ответникът да приложи всички последици от това ново класиране, по-специално паричните, с обратна дата, считано от встъпването в длъжност;
- да се присъди обезщетение за претърпените от жалбоподателя морални вреди, оценени *ex aequo et bono* в размер на 5 000 EUR;
- да се осъди ЕСВД да заплати изцяло съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 февруари 2014 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-13/14)

(2014/C 102/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: S. Orlandi, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което се отхвърля искането за продължаване на срока на даденото предварително разрешение за възстановяването на разходите за логопед на сина на жалбоподателя, в рамките на лечението на негово тежко заболяване, за периода 2012/2013 г.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 26 април 2013 г., с което се отхвърля искането възстановяването на разходите за логопед на сина на жалбоподателя, в рамките на лечението на негово тежко заболяване, да бъде продължено за периода 2012/2013 г.
 - да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG